

بسمه تعالی

۱۹۴۷
۱۳۸۴/۹/۱

اطلاعیه شماره ۳

ادامه گزارش نمایندگان نهضت آزادی ایران در کنگره حزب سوسیالیست فرانسه

در دومین روز کنگره، شنبه ۲۸ آبان ۸۴، رهبران گروههای مختلف درون حزب دیدگاههایشان را درباره مسائل سیاسی و اقتصادی فرانسه و اتحادیه اروپا با هیجان زیاد بیان کردند. رهبر یکی از گروههای اقلیت، که آن را فراکسیون اتوپیائی (خواستار مدینه فاضله) معرفی کرد، ضمن اعلام مواضع فراکسیون، عملکرد حزب را شدیداً نقد کرد. سپس آقای فابیوس، رهبر بزرگترین گروه اقلیت و منتقد اکثریت، درباره مواضع گروه سخن گفت. یکی از مشکلات حزب همان گونه که در اطلاعیه شماره ۲ آمده است اختلاف مواضع حزب درباره قانون اساسی اروپا با رأی منفی مردم فرانسه در همه پرسش درباره قانون یاد شده است. این مشکل موجب شد که اولاً فاصله‌ای میان حزب و مردم پدید آید و ثانیاً موضع اقلیتی در حزب که به قانون اساسی رأی منفی داده بودند تقویت شود. مشکل دوم حزب، همانند دیگر احزاب سوسیالیست اروپا مسئله آینده ساختارهای اقتصادی اتحادیه اروپا است. این احزاب نگران آنند که حاکمیت جریان راست و اقتصاد آزاد در اروپا دستاوردهای عدالت محور جنبش سوسیالیستی در زمینه‌های توزیع عادلانه ثروت، حمایت از طبقات محروم و زحمتکش، گسترش بیمه‌های اجتماعی، مبارزه با بیکاری و... را از بین ببرد و لذا برای حفظ این دستاوردها تلاش می‌کنند.

به رغم شکست حزب در انتخابات عمومی فرانسه، حزب در بسیاری از انتخابات محلی، شوراهای شهر و شهرداری‌ها پیروزی‌هایی داشته است. به عنوان مثال، شهرداری لومان (محل برگزاری کنگره) از سال ۱۹۷۷ در دست سوسیالیست‌ها است. از همین رو، شهرداری برای نشان دادن فعالیت‌هایش در بعد از ظهر روز دوم بازدیدی

برای میهمانان خارجی از یک مرکز تربیتی و آموزشی که دارای کتابخانه و سالن نمایش است و به کودکان کشورهای مختلف، برای نزدیکی فرهنگها، آموزش می‌دهد و نیز از ساختمانهای ارزان قیمت که برای اقشار کم‌درآمد جامعه ساخته است ترتیب داد.

در صبح روز پایانی (یکشنبه ۸۴/۸/۲۹) کنگره اطلاع داده شد که در پی مذاکرات فشرده شب پیش تا ساعت ۳ بامداد، همه گروههای درون حزب بر سر قطعنامه کنگره به توافق رسیده‌اند. در صورت عدم توافق گروهها، گروه دارای اکثریت شواری عالی ملی را به طور کامل در دست می‌گرفت. اما با تصویب قطعنامه واحد هر یک از فراکسیونها می‌تواند به تناسب تعداد آرایش میان اعضای کنگره، تعدادی نماینده در شورای عالی ملی انتخاب کند. در صبح روز سوم کنگره هر یک از رهبران گروههای مختلف دلایل توافق گروهش با متن قطعنامه را برای اعضای کنگره شرح داد. مهم‌ترین انگیزه‌های توافق اولاً ایجاد وحدت درونی حزب سوسیالیست فرانسه از یک سو و در جبهه چپ فرانسه از سوی دیگر ثانیاً ایجاد آمادگی برای شرکت مقتدرانه در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۷ و بازگشت به قدرت بوده است. پس از آن، رهبر حزب سوسیالیست ایتالیا و سپس رهبر حزب سوسیالیست بلژیک - که قبلاً به مدت ۸ سال نخست وزیر آن کشور بوده است - به سخنرانی پرداختند که سخنانشان از سوی حاضران مورد تشویق و تأیید قرار گرفت و سرانجام از سوی احزاب جهان سوم، نماینده حزب سوسیالیست سنگال، که معاون دبیرکل جامعه بین‌المللی سوسیالیست‌ها نیز هست، سخنرانی کرد.

در ادامه، قطعنامه نهایی کنگره خوانده شد و به تصویب اکثریت قریب به اتفاق نمایندگان منتخب حوزه‌ها رسید. پیش از مراسم پایانی کنگره، نام ۲۲۰ نفر که با رأی اعضای کنگره به عضویت شورای ملی انتخاب شده بودند خوانده شد. البته، ۱۰۲ عضو دیگر شورا را رؤسای فدراسیونهای محلی تشکیل می‌دهند. پس از آن، آقای فرانسویس هلان، رهبر اکثریت حزب سوسیالیست فرانسه که تنها نامزده رهبری حزب است به تشریح مواضع حزب در مورد فعالیت‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی پرداخت.

نکته قابل توجه در کنگره این بود که هیچ موضوع ایدئولوژیک مطرح نشد و تنها برخی از سخنرانان اشاراتی به سکولاریسم و ضرورت جدائی کلیسا و دولت داشتند. سخنرانان اصلی، از همه فراکسیون‌ها، تأکید داشتند که سوسیالیست‌ها باید به جای تکیه بر بحث‌های نظری (تئوریک) و مبهم گویی بر راهکارهای عملی برای تأمین نیازهای جامعه، در حال تغییر فرانسه، به ویژه طبقات و قشرهای کم‌درآمد و آسیب‌پذیر، تأکید اساسی داشته باشند. سوسیالیست‌های فرانسه رسالتشان را تحقق اهداف عدالت خواهانه در دهکده جهانی و بسیج تمام

سوسیالیست‌ها برای یافتن راهکارهایی برای جهان در حال تغییر می‌دانند. آنان اعلام کردند که نباید صرفاً تماشاچی فقر و گرسنگی و بیماری در افریقا باشند؛ باید امید به آینده را در مردم زنده نگه دارند و درباره عمل کردن به برنامه‌ها به مردم تضمین دهند. گفته‌های سخنرانان عمدتاً مربوط به مسائل و مشکلات مردم فرانسه و دیدگاه‌های عملی حزب برای رفع آنها بود. در مورد ناآرامی‌های اخیر در فرانسه، حزب سوسیالیست، دولت محافظه‌کار را مقصر می‌داند و از خواسته‌های معترضان حمایت می‌کند، اگرچه عملیات شورشگری، تخریب و آتش زدن ساختمانها را محکوم می‌نماید. سخنرانان می‌گفتند که دولت معترضان را فرزندانش مهاجران تلقی می‌کند در حالی که آنان، فارغ از تعلقات نژادی، قومی و مذهبی فرزندانش هستند و مسائل آنها مشکل همه فرانسویها است. سخنرانان بر ضرورت کار برای جذب رنگین پوستان به حزب تأکید کردند. رهبر حزب اشاره کرد که مشکل جوانان بحران هویت نیست بلکه بحران بیکاری، نبود امکان تحصیل و وجود تبعیض، فقر و محرومیت است.

پس از اعلام پایان یافتن کنگره، آقای فرانسیس هلان از سالنی که دارای غرفه‌های گوناگون بود و در آنها فعالیت نهادهای حزب و نشریات آنها به نمایش گذاشته بود، دیدن کرد. در طی این بازدید آقای دکتر یزدی، قاب خاتم و تابلوی مینیاتوری هدیه شده از سوی نهضت آزادی ایران را به ایشان تقدیم و به خاطر دعوت حزب سوسیالیست از دبیرکل نهضت آزادی ایران و همراهان تشکر کرد. آقای هلان متقابلاً به خاطر شرکت نمایندگان ایران در کنگره و تقدیم هدیه سپاسگزاری نمود. عکس‌هایی نیز از این مراسم گرفته شد.

بنابر پاسخهای برخی از اعضای کنگره به پرسش‌های نمایندگان نهضت آزادی ایران، حضور و مشارکت زنان در این کنگره در مقایسه با کنگره‌های دیگر چشمگیر بوده است (در حدود ۳۰٪ اعضا) اما مسئولان هنوز آن را در حد مطلوب نمی‌دانستند.

پس از پایان کنگره، نمایندگان نهضت آزادی ایران به پاریس بازگشتند.

روابط عمومی

نهضت آزادی ایران